

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 85 0 P 065950 19 Rev
Banjaluka, 12.8.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću koje sačinjavaju sudije ovog suda i to, Gorjana Popadić kao predsjednik vijeća, te Jadranka Stanišić i Davorka Delić kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužilje, D.S. iz D., zastupane po punomoćniku, Dž. S., advokatu iz D., protiv tuženog, J.G. iz T., D., zastupanog po punomoćniku, J.S., advokatu iz D., radi utvrđenja i podjele bračne tečevine, odlučujući o reviziji tuženog protiv presude Okružnog suda u Doboju broj 85 0 P 065950 18 Gž od 12.3.2019. godine, na sjednici održanoj dana 12.8.2019. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Objasnenje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 P 065950 17 P od 12.10.2018. godine utvrđeno je, da porodična kuća, dimenzija 8,50 x 7,80 m, površine 66,30 m², sa dograđenim stepeništem i terasom dimenzija 3 x 8,5 m, površine 25,50 m², sagrađena na k.č. br. 1628 „Brdo“, stambeni objekat, površine 32 m² i dvorište površine 310 m², ukupne površine 342 m², upisana u List nepokretnosti br. 798 za k.o. T. na ime tuženog, J.G., sin P. sa dijelom 1/1 i pokretne stvari, 2 kreveta, jedna komoda, mali stakleni sto – klub sto i veliki stakleni sto sa 6 stolica, kuhinja, viseći dio dužine 3,75 m, a donji elementi kuhinje su dužine 2,60 m u kojim se nalazi frižider sa komorom i električno – plinski kombinovani šporet marke Končar, kamin sa „štedišom“ (patri), priključak telefona sa aparatom, računar, televizor, dva tepiha kvalitetnija, francuski ležaj, jedan tepih, televizor, 2 ormara, veš mašina, umivaonik, ormari, veliko ogledalo, WC školjka, kada, bojler zapremine 80 litara, 3 francuska ležaja, 3 ormara, 3 stola, 3 tepiha, zamrzivač kapaciteta 400 litara marke Gorenje, motokultivator marke Labin, koji se pali na ključ sa priključcima freze i kose, putničko motorno vozilo „Peugeot“ karavan reg. oznaka T ..., čine zajedničku imovinu supružnika D.S., kći C. i J.G., sin P., te da tužilji, na ime njenog udjela u sticanju naprijed navedene imovine pripada ½ dijela i tuženi obavezan da prizna i trpi da tužilja izdvoji svoj udio, što će u protivnom poslužiti presuda.

Istom presudom tuženi je obavezan da tužilji, na ime troškova parničnog postupka, isplati 7.094,50 KM.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Doboju broj 85 0 P 065950 18 Gž od 12.3.2019. godine žalba tuženog je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Tuženi revizijom pobija drugostepenu presudu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužilja je predložila da se revizija odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužilje kojim je u cjelosti udovoljeno prvostepenom presudom.

Po provedenom postupku prvostepeni sud je utvrdio: da su parnične stranke zasnovale vanbračnu zajednicu u toku 1996. godine, a potom u toku 1998. godine zaključile i brak; da su po zasnivanju vanbračne i bračne zajednice živjeli u kući oca tuženog, koja je imala minimalne uslove za život, a da su sredstva za život ostvarivali radeći na nadnicu; da je ugovorom o poklonu od 11.04.2005. godine, P.G., poklonio svojim sinovima, J.G. i A.G., svoje nekretnine поближе opisane ugovorom; da je tim ugovorom, P.G., između ostalog, poklonio J.G. k.č. 1628 k.o. T., na kojoj parceli su parnične stranke izgradile kuću u toku 2007. godine; da među parničnim strankama nije sporno, da im je brat tuženog, A.G., a nakon što je zaključen ugovor o poklonu, dao 4.500,00 KM na ime pravične podjele imovine i da su parnične stranke taj novac uložile u izgradnju predmetne kuće; da su u toku trajanja braka parnične stranke stekle troje djece, a sredstva za život ostvarivali baveći se poljoprivredom; da je nakon izvjesnog vremena zajedničkog života tuženi zasnovao radni odnos u preduzeću u kojem je ostvarivao prosječnu platu, a za to vrijeme se tužilja bavila poslovima domaćinstva u kući; da su radi obezbjeđenja sredstava za izgradnju predmetne kuće, parnične stranke kao supružnici podizale i kredite koje su zajednički vraćali, tako da je jedan kredit u iznosu od 18.000,00 KM tuženi podigao u toku 2012. godine sa rokom dospijeca 2019. godine, a jedan kredit u iznosu od 8.500,00 KM tužilja podigla u toku 2013. godine sa rokom dospijeca 2018. godine; da je bračna zajednica parničnih stranaka prestala u toku 2016. godine i da je svaki od supružnika nastavio da vraća kredit koji je podigao; da je tužilja po prestanku bračne zajednice, tačnije 11.7.2017. godine podnijela predmetnu tužbu.

Temeljem ovakvog činjeničnog utvrđenja prvostepeni sud je zaključio, da je zahtjev tužilje osnovan, shodno odredbama člana 270. stav 5. i 6., te odredbama člana 272. Porodičnog zakona, pa je sudio tako što je donio odluku kao izreci prvostepene presude.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenična utvrđenja prvostepenog suda i zaključak tog suda pa je sudio tako što je donio odluku kao u izreci drugostepene presude.

Odluke nižestepenih sudova su pravilne.

Odredbama člana 270. stav 5. Porodičnog zakona ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 54/02, 41/08 i 63/14) je propisano, da imovina koju su bračni supružnici stekli radom tokom bračne zajednice kao i prihodi iz te imovine čine zajedničku imovinu.

Odredbama člana 272. Porodičnog zakona je propisano, da svakom od bračnih supružnika pripada po jedna polovina zajedničke imovine.

Kada se ima u vidu: da su parnične stranke kao supružnici započeli zajednički život u toku 1996. godine u skromnim uslovima kuće oca tuženog; da su u toku trajanja kako vanbračne tako i bračne zajednice, u kojoj su stekli troje djece, sredstva za život ostvarivali zajedničkim radom na poljoprivrednom imanju; da se tužilja pored toga bavila poslovima domaćice, a da je tuženi radio u preduzeću ostvarujući prosječnu platu; da su zajedničkim radom, podižući kredite, napravili predmetnu kuću u periodu od 2005. do 2007. godine; da iako je bračna zajednica između parničnih stranaka kao supružnika prestala u toku 2016. godine, da je tuženi nastavio da otplaćuje preostali dio kredita podignutog 2012. godine u iznosu od 18.000,00 KM a tužilja nastavila da otplaćuje kredit podignut 2013. godine u iznosu od 8.500,00 KM, ovaj sud nalazi da je pravilan zaključak nižestepeni sudova da su parnične stranke zajedničkim radom u toku trajanja bračne zajednice stekli predmetne nepokretne i pokretne stvari, te da im stoga pripada po jedna polovina dijela na istim.

Ovakav zaključak se ne dovodi u pitanje revizionim prigovorima, da je ugovorom iz 2005. godine otac tuženog samo tuženom poklonio plac na kojem je sagrađena predmetna kuća, jer je otac tuženog taj plac poklonio radi izgradnje kuće, kako bi u istoj živjele parnične stranke sa svojom porodicom, zbog čega se nameće zaključak da je plac radi izgradnje predmetne kuće poklonjen parničnim strankama kao supružnicima.

Takođe na zaključak nižestepeni sudova ne utiču ni revizioni prigovori, da je brat tuženog u toku 2005. godine, samo tuženom poklonio 4.500,00 KM na ime pravične diobe, odnosno izgradnje predmetne kuće, jer je taj novac bio namijenjen za izgradnju kuće parničnih stranaka kao supružnika, pa se samim tim nameće i zaključak da je novac poklonjen ne samo tuženom, već i tužilji kao njegovoj supruzi.

Sama činjenica, da je izlaskom na licu mjesta utvrđeno da kuća posjeduje sve pokretne stvari koje su predmetom zahtjeva iz tužbe, ukazuje na neosnovanost revizionih prigovora da nižestepeni sudovi nisu utvrdili da li su sve pokretne stvari koje su predmetom tužbe uopšte postojale.

Mada određene pokretne stvari nisu bliže individualno određene, revizionim prigovorima se ne dovodi u pitanje osnovanost zahtjeva iz tužbe u pogledu pokretnih stvari zbog njihove individualne neodređenosti, jer je za ocjenu osnovanosti zahtjeva iz tužbe potrebno da je zahjev odrediv, a što je u ovom slučaju postignuto.

Obzirom da tuženi ne spori da je 19.10.2016. godine vozilo marke „Peugeot“ reg. broj T. prepisano na kćerku parničnih stranaka K.G., onda su neosnovani revizioni prigovori, da u toku postupka nije dokazano da su parnične stranke u toku trajanja bračne zajednice stekli predmetno vozilo.

Na zaključak nižestepeni sudova, da kuća i pokretne stvari, pobliže opisane u tužbi čine zajedničku bračnu tečevinu parničnih stranaka sa $\frac{1}{2}$ ne utiče revizioni prigovor, da tuženi nakon prestanka bračne zajednice 2016. godine otplaćuje kredit koji su parnične stranke podigle u toku 2012. godine u iznosu od 18.000,00 KM, jer tužena

nakon prekida bračne zajednice otplaćuje kredit koji su parnične stranke podigle u toku 2013. godine u iznosu od 8.500,00 KM.

Kako se revizijom tuženog ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost odluke drugostepenog suda, te kako ista nije zahvaćena nedostacima na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti valjalo je primjenom člana 248. Zakon o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS", br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13) donijeti odluku kao u izreci ove presude.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić